

అదండి సంగతి

శ్రీకాంత్

గురునాథం ఒక ప్రైవేట్ కంపెనీలో క్లర్క్ గా పనిచేస్తున్నాడు. ఆరోజు ఉదయమే కంగారుగా లేచి హడావుడిగా తయారై పోతున్నాడు.

అతని భార్య కమల కంగారుగా అతని కాళ్ళ మధ్యలో పడి బోర్లా పడిపోయింది. ఈ హడావుడంతా దేనికనుకుంటున్నారా ఇంక దేనికి గురునాథం ఆఫీసుకి తయారవుతున్నాడు.

గురునాథం ఆ ముందురోజే హైదరాబాదుకి ట్రాన్స్ఫర్ అయి వచ్చాడు. మొదటి రోజు ఆఫీస్ కి కరెక్ట్ టైంకి వెళ్ళాలని కంగారుగా తయారైపోతున్నాడు.

“హమ్మయ్య! ఇక తయారవ్వడం పూర్తయింది” అన్నాడు గురునాథం.

అతని భార్య గురునాథాన్ని ఒకసారి పరిశీలించి చూసింది.

“కెవ్....” అని అరిచింది కమల.

“ఏ వెధవ గోల ఏమైంది?” విసుక్కున్నాడు గురునాథం.

“ఏమిటంటే ఏమిటి మీ మతిమరుపుమందా! మీరు మీ ప్యాంట్ వేసుకోవడం మర్చిపోయారు” అంది కమల కళ్ళు మూసుకుని.

గురునాథం తలవంచుకుని కొంతసేపు ఏగువడ్డాడు. “ఏగు పడింది చాల్లెండి ఇక ప్యాంట్ వేసుకుని రండి టైం అయ్యిపోతుంది”.

ఆఫీస్ గుర్తుకు రాగానే మెరుపువేగంతో గురునాథం తన ప్యాంట్ వేసుకుని అతని భార్య ముందు ప్రత్యక్షమైపోయాడు.

విమాత్రం అలస్యం చెయ్యకుండా గురునాథం ఆఫీస్ కి బయలుదేరాడు.

మరిచాసు సుమా గురునాథం ఒక స్కూటర్ మెయిన్ టెయిన్ చేస్తున్నాడు. గురునాథం తన స్కూటర్ ని స్టార్ట్ చేసాడు. వానాకాలం కమక స్కూటర్ అతి కష్టం మీద స్టార్ట్ అయింది. భార్యకి లాటా చెప్పి గురునాథం స్కూటర్ మీద ఆఫీస్ వైపు వెళుతుంటే, కొంత దూరం తరువాత స్కూటర్ అగిపోయింది.

నవ్వుల కథల పోటీలో రెండో బహుమతి

గురునాథం ఎంత ప్రయత్నించినా స్టార్ట్ అవ్వలేదు. ఇక చేసేది లేక స్కూటర్ ని మెకానిక్ దగ్గరకు అరమైలు దూరం లోసుకుంటూ వచ్చాడు. అక్కడ మెకానిక్ ఒకడు మాత్రమే వున్నాడు. గురునాథం ఏడు నాకోసమే వున్నాడన్నంత ఆనందంతో "యా హూ" అని అరిచాడు. మెకానిక్ ఉలిక్కిపడి బోర్లా పడ్డాడు.

మెకానిక్ పైకి లేచి బట్టలకంటుకున్న దుమ్మును దులుపుకుని గురునాథం వైపుకి కోపంగా వచ్చాడు.

గురునాథం "వియ్ అబ్బి! నా స్కూటర్ స్టార్ట్ కావడం లేదు కాస్త చూడూ" అన్నాడు.

"చల్ నియవ్! వేను నీ స్కూటర్ రిపేర్ చెయ్యను గాక చెయ్యను" అన్నాడు మెకానిక్.

"ఎందుకు?"

"నన్ను జడిపించి కింద పడేసింది కాక మళ్ళీ నీ స్కూటర్ రిపేర్ చెయ్యనుంటావ్"

"అది కాదు మెకానిక్ గారు, మీరు మంచోళ్లు కదా స్కూటర్ బాగుచేసినందుకు నీకు డబ్బులు కూడా ఇస్తాను" అన్నాడు మెకానిక్ కి ఆక పుట్టదా

పొందిన కథ

మనుకుంటూ గురునాథం.

"చర్ నీయవ్వా! డబ్బులివ్వకపోతే వేవేమన్నా ప్రేమగా పనిచేస్తాననుకుంటున్నావా?" అన్నాడు మెకానిక్ కోపంగా.

"క్షమించండి మెకానిక్ గారు ముందు స్కూటర్ బాగుచేయండి" అన్నాడు గురునాథం మెకానిక్ ని బ్రతిమాలుతూ.

"సరే! దీని ప్రాబ్లెం ఏమిటి?"

ఆ "స్కూటర్ వెళ్తూ వెళ్తూ ఆగిపోయింది అదే నాకర్థం కావట్లేదు" అన్నాడు గురునాథం.

"రేపు గిల్లా వచ్చి నీ స్కూటర్ తీసుకుపో" అన్నాడు మెకానిక్.

"రేపే నామ్మాన్..." అని మూర్ఖపోయాడు గురునాథం.

ఆ అరుపుకి అదిరిపడి బోర్లానడ్డాడు మెకానిక్.

పైకి లేచి బట్టలకంటుకున్న దుమ్ము దులుపుకుని ఏళ్లు తెచ్చి గురునాథం ముఖం మీద జల్లాడు.

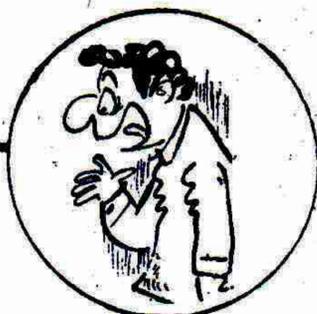
గురునాథం లేచి మెకానిక్ కాళ్లు పట్టుకుని గట్టిగా ఏడవసాగాడు.

"వన్ను క్షమించండి సార్! మీకు మూర్ఖరోగం ఉందని నాకు తెలియదు. అయినా వేవేమీ పెద్ద పని చేసానని.. ఏళ్లు తెచ్చి మీ మీద జల్లి లేపనందుకే కాళ్లు పట్టుకోవాలా" అన్నాడు మెకానిక్ జాలిగా.

"నాకేమీ మూర్ఖరోగం లేదు... మళ్ళీ నా స్కూటర్ రేపు ఇస్తానంటే కాస్త కళ్లు తిరిగాయ్ అంటే" అన్నాడు గురునాథం కోపంగా.

"మరి నా కాళ్ళెందుకు పట్టుకున్నావ్ సార్"

దా... హాహాహా... మళ్ళీ నా స్కూటర్ ఇప్పుడే రిపేర్ చేయమని".

మామూలు

"మానాడు పెద్దయ్యాక రాడీ అవుతాడని ఎలా చెప్పగలరు?" అడిగాడు వంశీ.

"ప్రతి పిల్లాడి దగ్గరకీ వెళ్లి వెలకోసారి ఒక పెన్సిల్ ని మామూలు కింద అడుగుతుంటేను..." చెప్పాడు టీచర్.

-పి.వి.మురళీకృష్ణ (వైదరాబాద్)

"కుదర్లుసార్! దీనిలో ఏమి డిఫెక్ట్ ఉందో తెలుసుకోవాలంటే ఒక రోజయినా వదుతుంది కానీ మీరని సాయంత్రంలోగా ఇచ్చేస్తా" అన్నాడు మెకానిక్ బలవంతంగా కాళ్లను విడిపించుకుంటూ.

అందుకు సరేనని గురునాథం బస్టాండుకు బయలుదేరాడు.

అంతలో ఒక మనుషుల గుంపు రోడ్డుమీద అరుపులు కేకలు వేసుకుంటూ తనవైపు రాసాగింది. ఒకరిమీద ఒకరు ఎక్కి చస్తున్నారు. కాని ఆ గుంపులో నుండి ఒక్కడూ బయటకు రావడానికి ఇష్టపడని విధంగా ఒకరికి ఒకరు హత్తుకుపోయారు. ఆ మంద బస్ స్టాప్ ముందు ఆగింది. బస్ స్టాపులో వున్న వలుగురు బదుగురు ఆ గుంపులో వున్నవారిని గట్టిగా పీకలు పట్టుకుని వేలాడ సాగారు. కొంతసేపటికి ఆ గుంపు అతివేగంతో ముందుకు దూసుకుపోయింది.

గురునాథం అది ఏమిటో తెలియక విచిత్రంగా చూస్తూ ఉండిపోయాడు. అది ఏమిటో తెలుసుకుంటానికి వక్కనున్న ఒకాయనని అడగడానికి అతని

దగ్గరకు వెళ్లాడు.

"ఏమండీ! ఇందాక వచ్చిందే అదేం ఊరేగింపు" అని అడిగాడు గురునాథం.

"ఊరేగింపా ఇక్కడికే ఊరేగింపూ రాలేదే" అన్నాడా వ్యక్తి. గురునాథం విచిత్రంగా ఆ వ్యక్తిని చూసి "అదేంటండీ? ఇందాక అంత పెద్ద ఊరేగింపు వచ్చేనూ" అన్నాడు.

"ఊర్కేవయ్యా వేవేమన్నా గుడ్డోడినా?.... ఇక్కడికి ఏ ఊరేగింపూ రాలేదు" అని ఇచ్చితంగా చెప్పేసాడు.

వసరిని అడిగినా ఆ బస్ స్టాపులో అదే సమాధానం ఇక తనదే పొరబాటునుకుని గురునాథం కూర్చున్నాడు.

కొంతసేపయ్యాక మళ్ళీ ఇంకో ఊరేగింపులాంటిదే వచ్చి బస్ స్టాపు ముందు ఆగింది.

గురునాథం హుషారుగా పక్క వ్యక్తిని "మరి దీనిని ఏమంటారు ఊరేగింపు కాకపోతే" అన్నాడు.

ఆ వ్యక్తి కిందపడిపోయాడు. కళ్లు తిరిగి కాదు, కిందపడి నవ్వసాగాడు.

ఇంక ఆ బస్ స్టాపులో వున్నవారందరూ నవ్వడం మొదలుపెట్టారు. గురునాథానికి మాత్రం ఏమీ అర్థం కాలేదు.

"అది ఊరేగింపని నీకెవరు చెప్పారు బాబు" అన్నాడు నవ్వున్న వ్యక్తిని ఆపుకుంటూ ఆ వ్యక్తి.

"అది ఊరేగింపని వేరే చెప్పాలా చూస్తే తెలియదేమిటి?" అన్నాడు గురునాథం కోపంగా.

"బాబు అది హా హా హా హా... హా ఊరేగింపు కాదు. మళ్ళీ ఈ ఊరికి కొత్తా"

"అవునండీ నిన్నే వైదరాబాద్ కి ట్రాన్స్ ఫర్ అయి వచ్చాను. ఈరోజే ఆఫీసులో జాయిన్ అవ్వడానికి వెళ్తున్నా" అన్నాడు గురునాథం.

ఆ వ్యక్తి గురునాథాన్ని చూసి మళ్ళీ క్రింద పడి నవ్వడం మొదలుపెట్టాడు.

గురునాథం ఆ వ్యక్తిని పైకి లేపి "ఇంతకీ ఆ ఊరేగింపుని ఏమంటారో చెప్పవేలేదు" అన్నాడు వళ్లు మారుతూ.

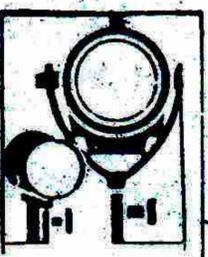
"దానిని వదేపదే ఊరేగింపు అని హా హా హా... అమ్మా ఇక నవ్వలేను బాబోయ్ హా హా హా... అవకు బాబు" గురునాథానికి ఒళ్లు మండిపోయింది

"ఎందుకు నాయనా అంత కోపం. నే చెప్తా కదా ఆ ఊరేగింపుని 'బస్సు' అని అంటారు" అని మళ్ళీ కింద పడిపోయి నవ్వడం మొదలు పెట్టాడు.

గురునాథం ఆశ్చర్యపోయాడు.

"మరి అది బస్సుయితే అంతా జనమే కనబడు తున్నాడు. మరి బస్సెక్కడుంది" అన్నాడు గురు నాథం.

"బస్సు ఇంకెక్కడుంటుంది. జనం పైప వుంటే బస్సు వాళ్ళ క్రింద వుంటుంది. హా హా

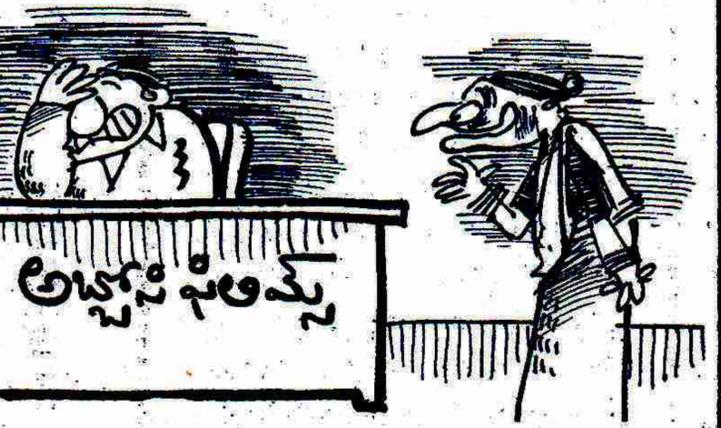

వివాదం

వివిధావధంగా చిత్రాలు విర్జించి వివర తమిళ నల్లినీటి సంపాదించిన దర్శకుడు ఒక్క మణిరత్నమే. కాశ్మీర్ ఉగ్రవాదుల ఉద్యమం ఆధారం చేసుకుని విర్జించిన 'ఇ.రోజా' అఖండ విజయం సాధించింది. రాడీ నాయకులు, వ్యగ్ర గురించి తీసిన 'నాయకుడు', 'దళవతి' చిత్రాల్ కో అర్జించాయి. మర కల్లోలాలమీద విర్జించిన బొంబాయి ఎంతటి వంశం రేపిందో అంతగా నంచులు నింపుతోంది. త్వరలో మణిరత్నం తమిళ వైగర్ వల్లెక్కుతో చిత్రం విర్జించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లు తెలిసింది. అది కూడా వివాదావధమైన నల్లెక్కు కాబట్టి విజయం లక్ష్యం.

-కృష్ణాజీ

మీ సన్నిహితుల అవకాశం వున్నాతేగానా నేను ఎక్కోచోచింకొకైనా సిద్ధమేనండీ...

హా... హా..

ఇప్పుడు అర్థమైంది గురునాథానికి హైదరాబాదు లో బస్సులో ఆఫీసుకి వెళ్ళావంటే అతని మావగారు అతనికి స్కూటర్ ఎందుకు కొనిచ్చారో.

గురునాథం కిందపడి నవ్వుతున్నతనిని పైకి లేపి ఆఫీసుకెళ్ళే బస్సుం వెంబర్లు తెలుసుకున్నాడు.

అక్కణ్ణా అతని ఆఫీసుకి వెళ్ళే బస్సు వచ్చి అగింది. గురునాథం ఆ గుర్రపులో వున్న ఒకడి పక్క పట్టుకుని వేళ్ళాడసాగాడు.

బస్సు కదిలింది. కొంతదూరం తరువాత బస్సులోనుంచి కేకలు వినిపించాయి "టెకెట్ టెకెట్..."

గురునాథం పట్టుకున్న చొక్కాని వదిలి చిల్లర కోసం జేబులో వెయ్యిపెట్టాడు. సురుక్షణం బస్సు నుండి గురునాథం నేరుచేయబడ్డాడు. చేతులు వదిలిన కారణంగా రోడ్డు మీద బోల్తా పడ్డాడు.

వర్షాకాలం కనుక రోడ్లంతా బురద బురదగా ఉంది. గురునాథం బురదలో పంది పిల్లలా దొర్లుకుంటూ ఒక దగ్గరకొచ్చి అగిపోయాడు. ముందు ఏదో ఆటో కనిపించింది. బస్సులలో ఏకులాలు ఇక ఏలుకాదని ఆటో ఆసాడు. ఆటోవాడు ఆటో దిగి "ఏందిబే! అడుక్కునే వాడివి ఏకు ఆటో కానాల్సి వచ్చిందా?" అన్నాడు కోసంగా.

"నేను ఏకు అడుక్కునే వాడిలా కనిపిస్తున్నావా. నేను ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నాను. ఇప్పుడేదో బురదలో పడ్డాను కాబట్టి ఇలా వున్నాను... నాకు ఒక స్కూటర్ వుంది తెలుసా?" అన్నాడు గురునాథం గర్వంగా.

"చల్ చల్ ఏంది ఏకు స్కూటర్ వుందా అయితే నిన్నుస్సలు తీసుకుపోను"

"ఎందుకు?"

"ఎందుకా! ఏకు స్కూటర్ వుంది కాబట్టి నువ్వు స్కూటర్లో పోతావ్ అప్పుడు మా గిరాకీ తగ్గిపోతున్నట్లే గదా".

"అందుకు నేనేమి చెయ్యవయ్యా" అన్నాడు గురునాథం.

"నువ్వు ఏ స్కూటర్ గిల్టా అమ్మేస్తే నిన్ను

గొప్ప

"ఏంటీ! మీ ఆయన కోసం జనం క్యూలో నిలబడి పడిగావులు కాస్తుంటారా?"

"అయితే మీ ఆయనన డాక్టర్, యాక్టర్ అయి వుంటాడు అవు నా!"

"కాదు"

"మరి?"

"సినిమాహాల్లో బుకింగ్ క్లర్క్"

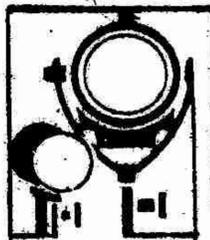
—పటిలి బజయ్య (ప్రకాష్)
(చిలకలూరిపేట)

ఆటోలో తీసుకుపోతా" ఏడితో అయ్యేట్లు లేదు అని వదులుకుంటూ ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు.

అప్పటికే ఆఫీసుకి మూడు గంటలు లేట్ అయిపోయింది. జాయిన్ అయినరోజే ఆఫీసర్ తో బాగా తిట్లు తిన్నాడు గురునాథం.

ఇంటికి వచ్చేటప్పుడు మెకానిక్ దగ్గరకు స్కూటర్ కోసం వెళ్ళాడు గురునాథం.

మెకానిక్ ఇంకా స్కూటర్ బాగు చెయ్యడంలో నే వున్నాడు. మెకానిక్ కి స్కూటర్ రిపేర్ చేతకాలేదని గురునాథానికి స్కూటర్ ఇచ్చి,

జాక్వెన్

మైకేల్ జాక్వెన్

పాటలు వింటే వందులు పొందిపోతున్నా యుట! కర్నూటకలో ఒక రైతు పాటలు వ్రాసే వారు పాటానికి షికారుగా వచ్చి స్టేరియో ఆన్ చేశాడు. స్టేరియోలో మైకేల్ జాక్వెన్ వంగితం వెలువడగానే ఆ పాటలో ఉన్న వందులు భయపడు తూ దూరంగా పారిపోయాయి. ఈ వందుల నమస్క తరుణోపాయం ఏమిట అని బాధపడుతున్న రైతుకు జాక్వెన్ పాటలు వదిల్చారం చేశాయి. జాక్వెన్ పాటలో కోరులను కూడా తరిమికొట్టాని ఆ రైతు ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇట్టే నాల్గ స్టేరియోలో జాక్వెన్ వంగితం రైతుల పాటల వల్ల వసాదం అని చెప్పాలి.

—కృష్ణ

"చల్ నీ యవ్వ! ఎక్కడిది సాట్? ఏం స్కూటర్ కొన్నావ్... ఈ స్కూటర్ ఇంక పన్నిరాదు... దీనిని ఇవపముక్కలు కొనుక్కునే వాళ్ళకి అమ్మేయ్" అన్నాడు.

"నా స్కూటర్ నా ఇష్టం ఏమైనా చేసుకుంటా నీ కెందుకు" అని గురునాథం వెనక్కి తిరిగి స్కూటర్ లోనుకుంటూ పోతున్నాడు.

అంతలో గురునాథం కార్యకి ఏదో అడ్డు తగిలి బోల్తా పడ్డాడు.

గురునాథం కార్యలో కాళ్ళు పెట్టి పడేసింది మెకానిక్ "ఏందిబే! ఏకు ప్రీగా పని చేస్తాననుకున్నావ్. పైసల్ తియ్ చల్ నీ యవ్వ" అన్నాడు మెకానిక్.

"అదేమిటి స్కూటర్ బాగు చెయ్యలేదుకదా మరి డబ్బులు దేనికి"

"నీ స్కూటర్ ని పట్టుకుని ప్రాద్దున్న నుండి ఎన్ని గిరాకీలు వదులుకున్నావో ఏకు తెలుసా? చల్ తియ్ పైసల్ తియ్..." అన్నాడు.

మెకానిక్ కి ఒక వంద రూపాయలు ఇచ్చి స్కూటర్ ని లోసుకుంటూ ఇంటికి వచ్చాడు గురునాథం.

స్నానం చేసి వరండాలో సేవలో మునిగిపోయాడు గురునాథం.

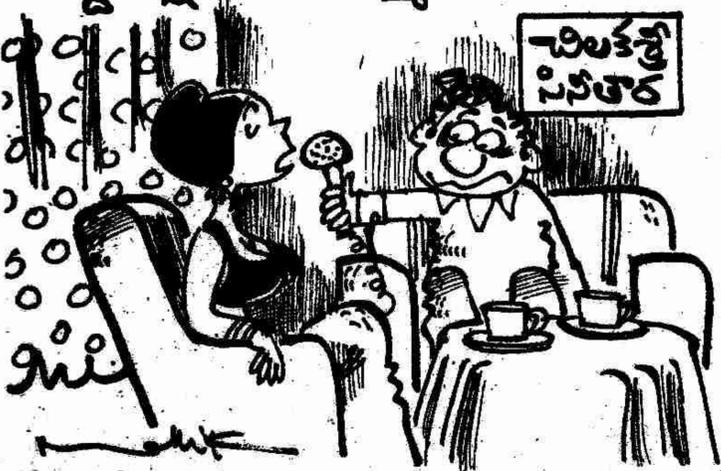
గురునాథం భార్య కనుక అతని దగ్గరకు వచ్చి "అవునూ మీరు స్కూటర్ ని లోసుకుంటూ ఇంటికి వచ్చారేంటి. ఉదయం పెట్రోలు కొట్టించడం మర్చిపోయారా" అంది.

అది వింటూనే గురునాథం "నామ్మా... వోరీ దేవుడో... మర్చిపోయావ్... దేవుడా" అంటూ మూర్ఛపోయాడు.

ఎందుకు మూర్ఛపోయాడనుకుంటున్నారా మి తిమరువులో కేవలం స్కూటర్ లో పెట్రోల్ కొట్టించడం మర్చిపోయినందుకు. అన్ని తిన్నలు పడితే ఎవ్వరైనా అంటే మరి...

హేళా పల్ల సరిగా తోముకోవాలేగాని ముద్దు నీన్నో నాకేం అక్కరం లేదు...

మీ అమ్మతో నాకు పడేలా చేయమనం వేరు కావడం పెట్టాల్సిందేనంది...

